

Astfel încât totul să se împlinească...

În duminica a 6-a după Paști se citește Evanghelia orbului din naștere, pe care Iisus Hristos l-a vindecat. Primele cuvinte ne amintesc despre o învățătură creștină de bază; lucrurile nu se întâmplă din cauza a așa zisei “karma” – un cuvânt care este folosit de mulți oameni astăzi, ci ele se întâmplă astfel încât voința lui Dumnezeu să se poată împlini.

Aflăm aceasta din cuvintele spuse de Iisus. Ucenicii L-au întrebat de ce omul a avut ghinionul să fie orb – era această orbire o urmare a unui păcat al lui sau al părinților lui? Ei își exprimau o idee similară cu karma, care are la bază ideea că o nenorocire în viață se datorează păcatului făcut într-o altă viață.

Iisus declară un foarte ferm “nu” la această întrebare. El le spune ucenicilor că “nici el n-a păcătuit, nici părinții lui”, ci omul s-a născut orb pentru că lucrarea lui Dumnezeu să se poată vedea în el.

Restul povestirii ne arată cum se întâmplă aceasta. Deși poate că fariseii sau unii dintre privitorii ostili încercau să distrugă puterea minunii împlinite, omul vindecat vine să I se închine lui Iisus Hristos ca Domn.

Fără dubii, exemplul său îi încurajează pe foarte mulți dintre cei prezenți acolo să facă la fel. Astfel că prin orbirea lui, și alții au crezut în Iisus Hristos că Dumnezeu. După cum spusese Iisus, nenorocirea orbului a fost mijlocul prin care s-a manifestat lucrarea lui Dumnezeu.

Există însă și alte adversități. Orbului I s-a spus să meargă la scăldătoarea Siloamului, cu tină pe ochi – tină făcută și pusă pe ochii lui de Hristos. Iisus i-a vindecat pe alții cu un cuvânt, nu trimițându-i pe străzi cu ochii acoperiți de tină. De ce, orbul ar fi putut întreba, nu ar fi putut fi vindecat fără să iasă în evidență în public?

Deși, cu siguranță această întrebare ar fi fost “meritat” să fie pusă, orbul nu a pus-o. El a fost credincios și ascultător atunci când credința și ascultarea nu erau ușoare. A fost gata să creadă în Dumnezeu și să-L lase să lucreze în felul Lui – să aibă încredere chiar și atunci când nu înțelegea ce se întâmplă.

Săptămâna viitoare, joi, vom sărbători Înălțarea Domnului. La Paști am mărturisit cel mai mare exemplu de credință și ascultare cu minunatul său rezultat: moartea și apoi învierea lui Iisus Hristos. Amândouă aceste evenimente i-ar nedumeri pe unii oameni. Ei nu ar putea înțelege de ce Fiul lui Dumnezeu Însuși a trebuit să se coboare la o moarte atât de brutală. Unii ar putea întreba de ce Dumnezeu a trebuit să aducă mântuirea pe această cale.

Dar din nou, Iisus Hristos dă răspuns. În Luca, în capitolul 24, El le amintește ucenicilor despre toate cele scrise în Vechiul Testament despre El. Aceste scrieri includ profeții despre durerea și moartea Sa, dar și despre pocăință și iertare pentru toți oamenii.

Cu toate aceste împotriviri, mântuirea omenirii va veni. S-au întâmplat toate, le-a spus El ucenicilor Săi, pentru ca “totul ... să se împlinească”.

